

Sekretarica tvrdi: Arkan je primao naredjenja od Službe bezbednosti Srbije

Author: [IWPR](#)
[ICTY](#)

Dan 177

Iako se Slobodan Milošević veoma zalagao, nije uspeo da dovede u sumnju srž izjave svedokinje B-129: da je Služba državne bezbednosti Srbije upravljala borbenim operacijama Arkanovih Tigrova (Srpske dobrovoljačke garde) u Bosni i u Hrvatskoj.

Jedan od načina na koji je optuženi pokušao da diskredituje nekadašnju sekretaricu u Arkanovom štabu bio je da sugeriše da joj je neko sigurno pomogao da se pripremi za svedočenje, jer da nije logično da se neko ko je obavljao njen posao još seća detalja iz tog davnog perioda. Ali, ovo je Miloševića koštalo, jer je svedokinja iskoristila priliku da dopuni svoju izjavu i da objasni zašto je odlučila da svedoči: 'Moram da Vam kažem da, da ste Vi tamo radili, i Vi biste se sećali detalja ceo život, jer nije lako sahraniti 12 mladića koji su se borlili za srpski narod. Zato sam htela da kažem šta znam, jer izgleda da se rat sveo na šverc i da su ti mladići uzalud poginuli.' [dvostruki prevod izjave koja je, sa S-H, prevedena na engleski, i sada opet na S-H, prim.prev.]

Ako nekome njeni motivi nisu bili do kraja jasni iz ove izjave, Milošević joj je dao još jednu priliku da ih razloži kada je pokušao da ospori njenu tvrdnju da su 5000 krajiških Srba bili uhapšeni u septembru i oktobru 1995. U pitanju je bila obična mobilizacija za Armiju RSK, tvrdio je Milošević. Ali, svedokinja nije prihvatila njegovu interpretaciju: 'To nije bila Armija RSK. To su bili izbeglice, ljudi, izbeglice koji su pobegli u Srbiju u avgustu 1995., posle Operacije Oluja.' Zatim je objasnila da su te izbeglice pokupljeni sa ulica, iz kafića, da su uhapšeni i zatvoreni u Sremskoj Mitrovici, i onda poslani u Arkanov centar za obuku u Erdutu, za pripremu za borbu na frontu. Milošević je odgovorio da su oni bili dezerteri iz RSK, i da su bili mobilisani da bi odužili svoju borbenu obavezu. Na ovaj Miloševićev cinizam, svedokinja je odgovorila: 'Ja lično ne smatram da su oni bili dezerteri, jer su ti ljudi sve izgubili u Oluji, u avgustu 1995-e. Da ste ih videli u kampu u Erdutu, i Vi biste se složili.' [dvostruki prevod, prim.prev.]

Čini se da je upravo ovakav cinizam i nepoštovanje običnih ljudi je navelo ovu običnu sekretaricu da se suoči sa nekadašnjim predsednikom. U nekoliko godina koje je provela radeći u Arkanovom štabu, ona je čula i videla mnoge strahote. Od ranjenih Tigrova, koji se više nisu vraćali u borbe, je čula o brutalnom mučenju i ubistvima zarobljenih Muslimana. U direktnom ispitivanju je ispričala kako joj se u sećanje urezala priča o tome kako su Tigrovi jednog zarobljenog Muslimana silovali flašom.

Uz to što je prepričala šta je čula o vojnim operacijama u kojima su učestvovali Tigrovi i pripadnici DB-a 1991. i 1992. godine, svedokinja je govorila i o nekoliko operacija u kojima su oni učestvovali 1995. godine. U julu 1995., na Treskavici, grupa od 60 do 70 Tigrova se priključila jedinici sastavljenoj od pripadnika Službe državne bezbednosti Srbije, kojom je komandovao Vaso Mijović. Cilj je bio porekidanje komunikacija između boraca Armije B-H sa Sarajevom. Jugoslav Simić, jedan od Tigrova koji su učestvovali, joj je ispričao da su ljudi iz DB-a mučili i onda ubili većinu zarobljenika.

U septembru i oktobru 1995, grupa od 200 Tigrova je učestvovala u operaciji DB-a kojom je komandovao Raja Božović, čiji je cilj bio 'odbrana' Banja Luke, kada se Armija RS povukla sa bojišta. Svedokinja je rekla da je Arkan lično učestvovao u borbama, i da je sve vreme bio u redovnom kontaktu sa Frenkijem Simatovićem, šefom Službe DB-a Srbije.

Milošević je pokušavao da ospori njene tvrdnje da je Srbija bila upletena u operacije u Velikoj Kladaši i Bejlljini, ali je izbegavao razgovor o borbama na Treskavici i Banja Luci. Svedokinja je tvrdila da ima direktne informacije da su se Tigrovi borili na Treskavici i oko Banja Luke pod komandom DB-a Srbije. U Velikoj Kladaši, Fikret Abdić je plaćao Tirove da se bore uz Crvene beretke, paravojnu formaciju za koju je svedokinja rekla da je bila pod DB-om i Frenkijem Simatovićem. U slučaju Bijeljine, svedokinja se složila da je Arkanovu pomoć zatražila Biljana Plavšić, tadašnja članica Predsedništva Republike Srpske.

Milošević je još jednom pokazao koliko mu je potrebna pomoć profesionalnog advokata kada je svedokinji dao još jednu priliku da dopuni svoje svedočenje. Čitajući spisak imena ljudi za koje svedokinja tvrdi da su imali veze sa tigrovima i Crvenim beretkama, Milošević se zaustavio kod imena Aleksandra Martinovića. 'Da li je on bio borac, ili član SDG, ili je radio kao vozač koji je doveo brašno u pekaru?' pitao je optuženi, u nadi da će da diskredituje ceo spisak. Njen odgovor je iznenadio i Miloševića i posmatrača suđenja: 'Brašno je važno jer je to brašno dopremano iz Crvenog krsta za Arkanovu pekaru.' Optuženi se pobunio, da sigurno nije brašno iz Crvenog krsta odlazilo u pekaru, kjoa je bila privatna firma, na šta je svedokinja odgovorila da je 'SDG mogla na osnovu nečega, ne znam čega,' da dobija to brašno. 'Aleksandar Martinović

je bio vozač u štabu SDG-a, i odlazio je u Crveni krst, i uvek je govorio da je morao da čeka da Frenkijevi ljudi uzmu šta im treba iz Crvenog krsta, a onda je on uzimao brašno i ulje, koji su bili potrebni za pekara.' Nameće se pitanje šta obični ljudi u Srbiji misle o pljački ovih osnovnih životnih namernica koje su trebale da olakšaju njihovu patnju za vreme međunarodnih sankcija?

Arkan, koji je oštro kažnjavao svoje Tigrove za pljačku i druge prekršaje, sam je bio prvenstveno švercer. U tome je ovisio o SDB-u, rekla je svedokinja, iako je DB ograničavala količinu robe koju je mogao 'legalno' da uveze u zemlju. 'Služba bezbednosti nije odobravala šverc u toj meri. Bilo im je jasno da SDG mora da se nekako finansira, i deo novca je dolazio od njih, ali ne sve. Morali smo da kupimo hranu, uniforme, i ostalo. Tako da su morali u nekoj meri da tolerišu šverc.' [dvostruki prevod, prim.prev.]

Milošević je kasnije pokušao da iskoristi činjenicu da je svedokinja napravila razliku između pljačke i šverca, tako što je sugerisao da je tužilaštvo pokušalo da nevede svedokinju da kaže da je Arkan dozvoljavao svojim borcima da pljačkaju. 'Zato mislim da dugujete svom mrtvom komandantu da ne dozvolite da se njegovo ime prlja i da mu se ne prikače stvari koje nije uradio.' Ali, svedokinja, izgleda, ima manje obzira prema dvom 'mrtvom komandantu' nego što je Milošević pretpostavio, i otsečnoje odgovorila: 'Ja njemu ništa ne dugujem.'

Svedokinja nije mogla da poveže Miloševića direktno sa operacijama ove srpske paravojne formacije u Bosni i u Hrvatskoj. Odlučno je odgovorila u dva navrata da nije nikada čula ni videla nikakvu vezu između Tigrova i Miloševića. Ipak, dokazi koje je iznela sami po sebi ukazuju na tu vezu. Služba državne bezbednosti Srbije, pod Frankom Simatovićem i Jovicom Stanišićem, je upravljala operacijama Srpske dobrovoljačke garde. Kada ju je Milošević pitao na osnovu čega je zaključila da je on bio blizak sa Stanišićem, ona je odgovorila da je normalno da je šef državne bezbednosti blizak sa predsednikom republike. S obzirom na to da je Stanišić odnedavno u zatvoru u Srbiji, možda ćemo uskoro imati priliku da od njega lično, ovde u Hagu, čujemo da li je njegov odnos sa Miloševićem bio normalan, ili ne.

Location: [Balkans](#)
[Macedonia](#)
[Serbia](#)
[Kosovo](#)

Focus: [Coalition for International Justice \(CIJ\) Trial Reports Archive \(Bos-Hrv-Srp\)](#)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/sekretarica-tvr-di-arkan-je-primao-naredenja-od>